

РЕШЕНИЕ

№ 1621

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12533** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл 107 и сл. ДОПК, вр. с чл.9,ал.2 от ЗМДТ и чл.107,ал.3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на М. Б. Б. от [населено място] срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107,ал.3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-12-12/12.05.2021 година, потвърден с Решение № СФД21-РД-28-204/28.07.2021 година на Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община, с която са определени задължения за внасяне по ЗМДТ- Данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода от 2016-2020 година в общ размер на 4018,35 лева, от които данък върху недвижимите имоти в размер на 1075,50 лева и лихва в размер на 300,29 лева и ТБО-917,77 лева и лихва в размер на 259,46 лева и данък върху превозните средства в размер на 1102,18 лева и лихви в размер на 363,15 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на издадения АУЗД както по отношение на ДНИ, така и за установените задължения за ТБО и Данък върху превозните средства. Посочва се още, че неправилно са определени ДНИ и ТБО и Данък върху превозните средства, още повече , че въпросните имоти не попадат в посочените в Решението категории, като няма доказателства, че Столична община е предоставила услугите по чл.62 от ЗМДТ и няма реално извършени услуги , още повече ,че Актът е немотивиран и от него не може да стане ясно въз основа на какво са определени дължимите задължения. Иска се отмяна на АУЗД и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят М. Б. Б., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция” Общински приходи“ при Столична община редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт В. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят има декларираните притежавани идеални части от 3 броя недвижими имоти по декларации-ј идеална част от недвижим имот в [населено място], район В., [улица], вх.А, ет.2, ап.5, представляващ апартамент със ЗП 94,40 кв. м., партида 7202Н44893, S идеална част от недвижим имот в [населено място], район В., [улица], тяло А, ет.1, ап.1, представляващ апартамент със ЗП 105,80 кв. м. и гараж № 1 със ЗП 22,10 кв. м., партида 7202Н100040 и S идеална част от недвижим имот в [населено място], район О. купел, блок 33, вх. В, ет.52 14, представляващ апартамент със ЗП 63,10 кв. м. и мазе с площ 5,04 кв. м., партида 7217Н72365. М. Б. Б. е подал от негово име следните данъчни декларации по чл.14 от ЗМДТ:

Вх. №2696/10.07.2015 г., подадена от М. Б. Б. чрез З. Р. Б. – за недвижим имот в [населено място], район В., [улица], вх.А, ет.2, ап.5, представляващ апартамент със ЗП 94,40 кв. м. В акта е посочено, че са декларираните за М. Б. ј идеални части от собствеността, придобити по наследство от наследодателя Б. Л. Б.. Партида на задълженията за имота 7202Н44893;

Вх. № 26962/10.07.2015 г., подадена от М. Б. Б., чрез законен представител З. Р. Б. – за недвижим имот в [населено място], район В., [улица], тяло А, ет.1, ап.1, представляващ апартамент със ЗП 105,80 кв. м. и гараж № 1 със ЗП 22,10 кв. м. В акта е посочено, че са декларираните за М. Б. S идеални части от собствеността, придобити по наследство от наследодателя Б. Л. Б.. Партида на задълженията за имота 7202Н100040;

Вх. № 72170/10.07.2015 г., подадена от М. Б. Б. чрез З. Шуменска – за недвижим имот в [населено място], район О. купел, блок 33, вх. В, ет.52 14, представляващ апартамент със ЗП 63,10 кв. м. и мазе с площ 5,04 кв. м. В акта е посочено, че са декларираните за М. Б. S идеални части от собствеността, придобити по НА № 193/29.05.2015 г. Партида на задълженията за имота 7217Н31697.

Със Заповед № СОА20-РД-09-1362/14.02.2020 година Кмет на Столична община определил служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи изброените в заповедта длъжности в Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община, които извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, когато имат правата и задълженията на административни органи по местни приходи и упражняват компетентността на органи по приходите в производствата по чл.4,ал.1,ал.3 и чл.9б от ЗМДТ измежду които и старшите инспектори в Отделите“ Общински приходи“, Големи данъкоплатци и осигурители“ и „ Ревизии и събиране на вземанията“.

С Допълнително споразумение към Трудов договор от 01.07.2020 година на Кмет на СО служителят Н. Г. Н.- И. считано от 01.07.2020 година е преназначена от длъжност- Старши инспектор в Отдел“ Общински приходи “О. купел“, Дирекция“ Общински приходи“ на длъжност- Старши инспектор в отдел“ Общински приходи- В. и О. купел“, Дирекция“ Общински приходи“, Направление „ Финанси и здравеопазване с пълно работно време 8 часа дневно и 70 часа седмично при 5 дневна работна седмица.

На 22.01.2021 година срещу жалбоподателя е издаден АУЗД по чл.107,ал.3 от ДОПК , с който са установени задълженията на субекта за ДНИ, ТБО и Данък върху превозните средства за периода от 2016 година до 2020 година .

Срещу издадения АУЗД жалбоподателят депозирал жалба до Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община, а последният с Решение от 29.03.2022 година отменил обжалвания АУЗД, върнал административната преписка на Началник отдел“ Общински приходи“ при СО, като го задължил да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно ново повторно административно производство.

С Нареджане от 12.04.2021 година Н. Г. Н.- И.- старши инспектор в отдел“ Общински приходи- В. и О. К.“ на Дирекция“ Общински приходи“ образувала административно производство по чл.107,ал.3 от ДОПК за установяване на публични общински вземания за ДНИ, ТБО и Данък върху превозните средства на задълженото лице М. Б. Б. за три броя недвижими имоти в [населено място] в район В. и О. купел, считано от 12.04.2021 година и МПС, конституирал страна в административното производство и посочила необходимостта от събиране на доказателства.

Нареджането е връчено по пощата с обратна разписка на жалбоподателя.

На 12.05.2021 година Н. Г. Н.- И. на длъжност- Старши инспектор в Отдел“ Общински приходи- О. купел“ издала АУЗД по чл.107,ал.3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-12-12, с който установила задълженията на субекта за ДНИ, ТБО и Данък върху превозните средства за периода от 2016 година до 2020 година .

АУЗД е връчен на 12.05.2021 година на адвокат К. – пълномощник на жалбоподателя.

Срещу издадения АУЗД е подадена жалба до Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община, а последният с Решение № СФД21-РД28-204/28.07.2021 година потвърдил обжалвания АУЗД.

Назначена е изслушана и оспорена от страна на процесуалния представител на жалбоподателя съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява ,че поддържа заключението си.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно- техническа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на поставените му въпроси, а разпитан в съдебно заседание , експертът заявява ,че поддържа заключението си.

По делото са приложени всички доказателства, събрани в хода на административното производство доказателства, както и Заповед на Кмет на Столична община от 13.02.2020 година ,с която същият възложил на А. Х. А. – Заместник- кмет на Направление“ Социални дейности и интеграция на хората с увреждания“ да я замества за времето от 12.00 часа на 13.02.2020 година и на 14.02.2020 година като изпълнява функциите на Кмет на Столична община в това число и работодател по реда и условията на КТ, както и Служебна бележка от 26.01.2023 година,

удостоверяваща , че лицето Й. Ф.- Кмет на Столична община на 14.02.2020 година е изпълнявала служебни задължения извън общината, свързани с посещението на делегация на Кмета на [населено място], Република С. М..

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156 от ДОПК, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява частично основателна. Съображенията за това са следните:

Тъй като Актовете за установяване на задължения по декларация по аргумент от разпоредбата на чл.144, ал.1 от ДОПК могат да се обжалват по реда за обжалване на ревизионните актове и на тази плоскост, при обжалване на Акт за установяване на задължения по декларация дори по ЗМДТ следва да намерят приложение разпоредбите, отнасящи се до ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.156,ал.1 ДОПК и при преценка законосъобразността на акта за прихващане или възстановяване, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби/аргумент от чл. 160,ал.2 ДОПК/.

В нормата на чл.107 от ДОПК - Установяване по данни от декларации е посочено, че [javascript:z\(28315475,0,204216\)javascript:y1\(\)](#)когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. Задълженото лице има право при поискване да получи справка за начина, по който е изчислено задължението, съдържаща данни за задълженото лице, вида, основанието, общия и неплатения размер. Размерът на задължението по ал. 1 се съобщава на задълженото лице. По искане на задълженото лице органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането. Акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по [чл. 103](#), както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Акт може да се издаде и служебно въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия. Актът може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция. В тези случаи [чл. 154](#) не се прилага.

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред по аргумент от разпоредбата на чл.4,ал.1 от ЗМДТ. От своя страна,съгласно чл.4,ал.3 от ЗМДТ в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители.Служителите по ал. 3 се определят със Заповед на Кмета на общината. В съответствие с разпоредбата на чл.4,ал.5 от ЗМДТ Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната

община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Следва да бъде посочено, че от анализа на ал.4 на чл.4 на ЗМДТ е видно, че единствено правомощия да определя служителите в Общинска администрация, които могат да изпълняват правомощия на органи по приходите, респективно на това на публични изпълнители е предоставено само и единствено на Кмета на общината и той не може да делегира тези свои права на друг орган, но може да възложи такива правомощия на Заместник- кмет по силата на заместване, когато същият е в обективна невъзможност да изпълнява задълженията си. От своя страна, в чл.39, ал.2 от ЗМСМА изрично е предвидено, че Кметът на общината, съответно кметът на района, определя със заповед заместник-кмет, който го замества при отсъствието му от общината, съответно от района. От своя страна, съгласно чл.2 от ЗАТУРБ Административно-териториални единици са областите и общините, а областта, общината и кметството имат територия, граници, население, наименование и административен център, а районът - територия, граници, население и наименование. В чл.7 от ЗАТУРБ е посочено, че общината се състои от едно или повече съседни населени места. Територия на общината е територията на включените в нея населени места, а наименование на общината е наименованието на населеното място - неин административен център. Наред с това, изрично в чл.2 от ЗМСМА е посочено, че територия на общината е територията на включените в нея населени места. Наименование на общината е наименованието на населеното място, което е неин административен център, с изключение на заварените от закона общини, на които административните центрове са населени места извън територията им, които са и административни центрове на други общини. В чл. 13. ЗМСМА е доуточнено, че населението на общината се състои от всички граждани, които имат постоянен адрес на територията ѝ, а по аргумент от чл.14 от ЗМСМА общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет.

От доказателствата по делото е установено, че Кмет на Столична община е издал Заповед за заместване от 13.02.2020 година, с която възложил на Заместник- кмет на СО- А. А. да изпълнява функциите на Кмет на Столична община за времето от 12,00 часа на 13.02.2020 година до 14.02.2020 година. От приложената Службена бележка от Дирекция“ Човешки ресурси“ от 26.01.2023 година е видно, че на 14.02.2020 година Кмет на Столична община е бил извън общината с посещението на делегация на Кмета на [населено място], Република С. М.. Следва да бъде посочено още, че съгласно [чл. 8, ал. 4, изр. 1 от Наредбата за командировките в страната за министрите, ръководителите на ведомства и предприятия, областните управители, председателите на общинските съвети и кметовете на общини](#) писмена заповед за командироване не се издава. Разходите за командировките на тези лица се изплащат въз основа на представени документи, изискващи се по тази наредба. След изтичане на всяко тримесечие се изготвя писмен отчет за получените командировъчни пари, който се одобрява от съответния колективен орган, а когато няма такъв - от длъжностното лице, с което е сключен съответният договор, или от упълномощено от него лице.

Доказано е, че Кмет на Столична община е бил в обективна невъзможност към дата 14.02.2020 година да изпълнява правомощията си на Кмет на СО и е бил извън общината, което пък е обусловило прилагането на нормата на чл.39, ал.2 от ЗМСМА- заместването му от Заместник- кмет на Столична община, който от своя страна при условията на заместване издал Заповедта от 14.02.2020 година, с която определил

служителите от Общинска администрация, които да изпълняват функциите на органи по приходите. Заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период, заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган. Съдебната практика е категорична, че органът е в обективна невъзможност да изпълнява задълженията си когато е командирован, ползва платен отпуск или е в отпуск поради временна неработоспособност. Заместването се извършва в случаите, когато лицето-титуляр на правомощия е в обективна невъзможност да ги изпълнява (ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС), като за да е налице валидно упражняване на правомощия по заместване, освен надлежна заповед за заместване следва да бъде доказана и обективната невъзможност за изпълняване на правомощията от титуляря- например заповед за отпуск, заповед за командировка, болничен лист. Доказано е, че Кмет на Столична община е бил извън общината на дата 14.02.2020 година и за тази цел е издал Заповед за заместване на Заместник – Кмет на СО да го замества за времето от 12.00 часа на 13.02.2020 до 14.02.2020 година

Наред с това, производството по издаване на Акта е повторно и преди това Директор на Дирекция“ Общински приходи“ е отменил по-рано издадения срещу жалбоподателя АУЗД и е върнал преписката на Началник отдел „Общински приходи – В. – О. К.“ в това си качество да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно административното производство. Доказано е и че лицето Н. Г. Н. И. е заемала длъжността старши инспектор по приходите в Отдел“ Общински приходи“ О. купел“, Дирекция“ Общински приходи, считано от 08.01.2020 година и същата е била определена със Заповед на Кмет на СО от 14.02.2020 година за орган по приходите, който може да установява задължения по ЗМДТ.

При издаване на АУЗД са спазени процесуално-правните разпоредби.

Тъй като производството по установяване на задължения по декларацията е повторно, след отмяна на предходно издадения АУЗД от страна на Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община органът, определен да извърши новото производство по установяване на задълженията по декларацията на жалбоподателя открил производство по установяване на задълженията за ДНИ, ТБО и Данък върху превозните средства, уведомял е жалбоподателя за откритото производство, събрал доказателства съгласно отменителното Решение на Директор на Дирекция“ Общински приходи е подложил на анализ всяко едно доказателство по делото.

При издаване на АУЗД са спазени частично материално правните разпоредби на ЗМДТ.

Правната регламентация на данък недвижимите имоти се намира в чл.4 и сл. от ЗМДТ. Размерът на данъка се определя от служители на общинската администрация /чл.4, ал.1 от ЗМДТ/, които имат правата и задълженията на органи по приходите /чл.4, ал.3 от ЗМДТ/ въз основа на подадена от данъчния субект декларация. Основа за изчисляване размера на данъка, е данъчната оценка на имота. В чл 10 от ЗМДТ е посочено, че с данък недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по [чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията](#) и след промяна на предназначението на земята, когато

това се изисква по реда на специален закон. В чл. 11 от ЗМДТ са визирани данъчно-задължените лица и това са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. В алинея втора/ действаща към процесните периоди- (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г., доп. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) е доуточнено, че собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него, а при учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят. Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии, както и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост, земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен, недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително. В чл. 13 от ЗМДТ изрично е посочено, че данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. По аргумент от чл.14, ал.1 от ЗМДТ: изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010 година за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти, а когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. В чл.14, ал.3 от ЗМДТ(Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., в сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г.) При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1/ с подаване на нова декларация. Чл.19 от ЗМДТ регламентира определянето на данъка- Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по **чл. 10, ал. 1** към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година, а при промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година. По силата на алинея четвърта на чл.19 от ЗМДТ/ в редакцията действаща към ревизираните периоди/ - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) -алинея 3, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване. Чл.20 от ЗМДТ/ (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) сочи, че данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно **приложение № 2** в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на **Данъчно-осигурителния процесуален кодекс**. По силата на <https://web6.ciela.net/FilterPractices/FilterSubItems?practiceButtonText=301:чл.%2028%20ал.%201;&documentId=2134174720&act=ЗАКОН%20ЗА%20МЕСТНИТЕ%20ДАНЪЦИ%20И%20ТАКСИ> чл.28 от ЗМДТ (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., в сила от 01.01.2001 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.)данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е

дължим, а на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто. При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето учредяването, се заплаща от прехвърлителя /учредителя преди прехвърлянето/ учредяването. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота. Данък върху недвижимите имоти е публично държавно вземане и неговата законоустановеност е регламентирана в чл.60 от Конституцията .

От доказателството по делото е видно, че с Данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № 26963/10.07.2015 година, жалбоподателят М. Б. Б., чрез З. Р. Б. е декларирал недвижим имот в [населено място], район В., [улица], вх.А, ет.2, ап.5, представляващ апартамент със ЗП 94,40 кв. м. В декларацията е посочено, че лицето притежава j идеални части от собствеността, придобити по наследство. Открита е Партида на задълженията за имота 7202Н44893; На 10.07.2015 година жалбоподателят подал Данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № 26962/10.07.2015 година Б., чрез З. Р. Б. – за недвижим имот в [населено място], район В., [улица], тяло А, ет.1, ап.1, представляващ апартамент със ЗП 105,80 кв. м. и гараж № 1 със ЗП 22,10 кв. м. В декларацията е посочено, че лицето притежава S идеални части от собствеността. Партида на задълженията за имота 7202Н100040;

На 10.07.2015 година отново жалбоподателят подал Данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ, с вх. № 72170/10.07.2015 г., подадена от М. Б. Б., чрез З. Р. Б. – за недвижим имот в [населено място], район О. купел-2, блок 33, вх. В, ет.5, ап.14, представляващ апартамент със ЗП 63,10 кв. м. и мазе с площ 5,04 кв. м. В декларацията е посочено, че лицето притежава S идеални части от собствеността, придобити по наследство. Записано е „С. партида“ 7217Н31697; М. Б. Б., като жалбоподателят притежава идеални части от 3 броя недвижими имоти по декларациите ,подадени от него-j идеална част от недвижим имот в [населено място], район В., [улица], вх.А, ет.2, ап.5, представляващ апартамент със ЗП 94,40 кв. м., партида 7202Н44893,S идеална част от недвижим имот в [населено място], район В., [улица], тяло А, ет.1, ап.1, представляващ апартамент със ЗП 105,80 кв. м. и гараж № 1 със ЗП 22,10 кв. м., партида 7202Н100040, и S идеална част от недвижим имот в [населено място], район О. купел, блок 33, вх. В, ет.5, ап.14, представляващ апартамент със ЗП 63,10 кв. м. и мазе с площ 5,04 кв. м., партида 7217Н72365.

От заключението на вещното лице, изготвило съдебно-техническата експертиза, неоспорено от страните, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно , че Апартамент N5 на втори етаж в жилищна сграда А, разположена в УПИ V-544 от квартал 207Г в м.Г. глава, с административен адрес [населено място],район В.,бул. Ал.П. No84 А и съгласно приложения в класъора към делото Нотариален акт за собственост, апартаментът се състои две спални, хол, кухня и сервизни помещения със застроена площ от 94.40 кв.м, а от Декларацията по чл. 14 от ЗМДТ се установява,че за имота е декларирано наличие на отоплителна инсталация, климатична инсталация, луксозна дограма, както и шумо или

топлоизолация,не е декларирано наличие на Т.. Апартаментът е с идентификатор от КККР No 68134.1937.544.1.5. Заедно с апартамента е декларирана и земя - прилежащата

идеална част от УПИ, а партидата на имота е 7202Н44893

Апартамент N1 на първи етаж в жилищна сграда, разположена в УПИ VI-896 от квартал 207Г в местността“Г. глава“, с административен адрес [населено място],

район В., [улица]N84 Б е с площ по документ 105.80 кв.м и съгласно приложения по делото Нотариален акт за собственост апартаментът се състои две спални, дневна, кухненски бокс,сервизни помещения и балкон със застроена площ от 105.80 кв.м.,като по действащата Кадастрална карта за района имотът е с идентификатор 68134.1937.896.2.1,а от Декларацията по 14 от ЗМДТ се установява, че за имота е декларирано наличие на луксозна дограма,не е декларирано наличие на Т. и в Декларацията е описан и Гараж N1 на етаж -1, в същата сграда - жилищна сграда, разположена в УПИ VI-896 от квартал 207Г в м.“Г. глава“, с административен адрес [населено място] район В., [улица]N84 Б и имотът е делкариран заедно с апаратмент N1 от първи етаж на същата сграда като гараж с площ от 22.10 кв.м., разположен в сутерена на сградата на етаж -1. Г. е нанесен в КККР като самостоятелен обект с идентификатор от КККР 68134.1937.896.2.101 и откритата партида на имота- апартамент и гараж)-7202Н100040.

Вещото лице посочва още , че обектите по партиди No7202Н100040 и No7202Н44893, описани по-горе попадат във втора зона по ЗМДТ. Границата между втора и трета зона минава по [улица]- на около 400 метра от местоположението на обектите, а границата между втора и четвърта зона минава по [улица]- на около 1000 метра от обектитеу като няма основания да се счита, че имотите попадат на границата на зоните и принадлежността на трите обекта е към Втора зона съгласно Приложение 2 към Решение 2 по Протокол 44 от 1998 година на СОС, като вещото лице посочва, че местоположението на имотите като попадащи във Втора зона е извършено и от административния орган. Апартамент N14 на пети етаж в жилищна сграда, находяща се в [населено място], [жк], блок 33 (стар блок 33В), вход В, състоящ се от една стая, дневна, кухня и обслужващи помещения със застроена площ от 63.10 кв.м.,РЗП - 68.14 кв.м и по действащата Кадастрална карта за района имотът представлява самостоятелен обект в сградата е идентификатор 68134.4333.316.4.61. Сградата е на осем етажа, построена през 1988 година - панелна конструкция и Декларацията по чл. 14 от ЗМДТ е видно , че е декларирано наличие на луксозна дограма, както и наличие на Т., а партидата на имота N7217Н31697. Вещото лице посочва още, за определянето на зониранието по ЗМДТ на апартамента е ползвало изработена карта на зоните в съответствие с Приложение 2 към Решение 2 от Протокол 44 от 1998 на СОС и въз основа на направените проучвания вещото лице посочва, че зоната , в която попада изследваният обект е определена като четвърта и същата зона е определена и от СО.

Вещото лице сочи , че Партида N 7202Н44893 - апартамент N5, ет. 2, [улица]N84А,представляващ самостоятелен обект с идентификатор 68134.1937.544.1.5 с площ от 94.40 кв.м. попадащ във втора зона, като въз основа на местоположението му е отчетен коефициент за местоположение $K_m=74.9$.

Партида N 7202Н100040 - Апартамент N1 етаж 1, [улица]N84 Б с площ по документ 105.80 кв.м. с идентификатор от КККР 68134.1937.896.2.1. и Гараж No1 с идентификатор от КККР 68134.1937.896.2.101 с площ

от 22.10 кв.м., разположен в сутерена на сградата на етаж -1. Имотът попада във втора зона,а въз основа на местоположението му е отчетен коефициент за местоположение

$K_m=74.9$.

Партида N 7217Н31697 - Апартамент No14 на пети етаж в жилищна сграда, находяща се в [населено място],[жк], блок 33 (стар блок 33В), вход В, със застроена площ от 63.10 кв.м. нанесен в КККР като самостоятелен обект с идентификатор 68134.4333.316.4.61, РЗП - 68.14 кв.м. попада в четвърта зона, като въз основа на местоположението му е отчетен коефициент за местоположение

Км=42.1 . Вещото лице след като е анализирано представените по делото доказателства посочва, че СО-В. и СО- О. купел по отношение на установяване на местоположението на имотите и определяне на техните коефициенти за местоположение са ползвали същата методика, като определените коефициенти са съобразени с местоположението на имотите съобразно Приложение №2 към Решение 2 по Протокол 44 от 1998 г. на СОС и са получени идентични резултати.

С оглед на това недоказано остана твърдението на адвокат К., че имотите попадат в друга зона и следва да им бъдат определени други коефициенти за местоположение, още повече, че не ангажира доказателства в тази насока.

Другият спорен въпрос по делото е относно начина на определяне на Данъчната оценка на трите имоти.

Съгласно чл. 19.ал.1 от ЗМДТ (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.) данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година. Изключение е предвидено в чл.19,ал.4 според която алинея 3, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятия или върху които има е учредено ограничено вещно право на ползване. По силата на чл. 20 от ЗМДТ (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., е в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

От заключението на вещото лице изготвило съдебно-счетоводната експертиза, което макар и оспорено от страна на процесуалния представител на жалбоподателя/ съдът намира за обективно и компетентно изготвено/ се установява, че вещото лице е съобразило изискванията на Раздел II от Приложение № 2 от ЗМДТ и вземайки предвид извършената и приета по делото съдебно-техническа експертиза посочва, че недвижимите имоти, находящи се на [улица] № 84Б попадат в Зона втора, за която е приложим Коефициент за местоположение КМ = 74,10 – Таблица № 3 от Приложение № 2 ЗМДТ; недвижимият имот, находящ се в район О. купел, блок 33 попада в Зона четвърта, за която е приложим Коефициент за местоположение КМ = 42,10 – Таблица № 3 от Приложение № 2 от ЗМДТ, при определяне на данъчните оценки са взети предвид всички предвидени във формулата по чл.4 от Приложение № 2 от ЗМДТ коефициенти за местоположение, инфраструктура, индивидуални характеристики, височина, овехтяване. След проверка на използваните стойности на коефициентите при определяне на данъчните оценки и съпоставка с Приложение № 2 от ЗМДТ вещото лице е установило, че използвана базисна стойност (БС) = 17,00 по Таблица № 2 за имотите на [улица] № 84Б, относима за жилищни сгради - апартаменти – масивна (М3) с носещи тухлени стени и изцяло монолитни или сглобяеми стоманобетонни подови конструкции, масивна-сглобяеми скелетни и рамови стоманобетонни конструкции, пакетноповдигани плочи, едроплощен и пълзящ кофраж, скелетно-безгредови конструкции, специална конструкция (стоманени и др.) и 14,00 за имота в район О. купел, блок 33, относим за жилищни сгради - апартаменти – масивна – едропанелна (М2),.Км - коефициент за местоположение – по Таблица № 3 – за [населено място], за зона II – 74,9 / за зона IV – 42,1;Ки - коефициент за

инфраструктура - към единица се прибавя значението на елементите по таблица № 5 – водопровод, канализация, електрификация, телефонизация, топлофикация, улична мрежа; Кх - коефициент за индивидуални характеристики - към единица се прибавят корекция за разположение във височината на обекти по Таблица № 6 и корекция за физическо състояние на обекта по Таблица № 7; Кв - коефициент за височина – определя се за търговски, производствени и селскостопански обекти. За останалите обекти коефициентът има значение единица; Ко - коефициент за овехтяване – за масивни сгради (МЗ) овехтяване с по 0,5% на година, съгласно Таблица № 9, като до петата година от завършване на сградата коефициентът има значение единица; ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв.м. – бруто площ, разгънатата застроена площ. След съобразяване на горните коефициенти и проверка на приложените в Акта, вещото лице е изчислило следните данъчни оценки на разглежданите недвижими имоти и относимите за жалбоподателя идеални части- за недвижим имот в [населено място], район В., [улица], вх.А, ет.2, ап.5, представляващ апартамент със ЗП 94,40 кв. м., партида 7202Н44893 се потвърждават коефициентите, определени в Акта, с изключение на **Коефициент на овехтяване – декларирана година на построяване 1997 г. – коефициент на овехтяване – 2016 г. – 0,093; 2017 г. – 0,0925; 2018 година 092; 019 г. – 0,0915; 2020 г. – 0,091**

; Коефициент за инфраструктура – по декларация. По декларация водопровод, канализация, електрификация – има, телефонизация и топлофикация – няма, улична мрежа – да. Коефициент = $1+0+0+0-0,02+0+0 = 0,98$;

Вещото лице сочи, че данъчната оценка на този имот за 2016 година възлиза на 131 459,181 лева за j ид. част 32 864,95 лева, за 2017 година 130 753,04 лева и за j ид. част 32 688,95 лева, за 2018 година данъчната оценка е в размер на 130 046,26 лева данъчна оценка за j ид. част възлиза на 32 511,57 лева,, за 2019 година данъчната оценка е в размер на 111 016,40 лева, а за j ид. част -27 754,10 лева и за 2020 година 110409,75 лева и за j идеална част- 27 602,44 лева.

За недвижим имот в [населено място], район В., [улица], тяло А, ет.1, ап.1, представляващ апартамент със ЗП 105,80 кв. м. и гараж № 1 със ЗП 22,10 кв. м., партида 7202Н100040 вещото лице е определило за 2016 година данъчна оценка за апартамента е в размер на 120 898,10 лева, за S идеална част-60 449,05 лева, за гараж данъчната оценка за 2016 година възлиза на 20 407,10 лева и за S ид. част -10 203,55 лева,, за 2017 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 114 171,60 лева, за S ид. част 57 085,80 лева, за гаража -19 281,90 лева и за S идеална част 10203,55 лева, за 2018 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 113 551,10 лева, за S ид. част 56 775,55 лева, за гаража -19 177,10 лева и за S идеална част 9588,55 лева, за 2019 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 108 125,10 лева, за S идеална част – 54 062,55 лева, за гаража – 190172,30 лева и за S идеална част -9536,15 лева, за 2020 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 107 531 лева, за S ид. част 53 765,50 лева, за гаража 18967,60 лева, за S ид. част 9483,80 лева.

При недвижим имот в [населено място], район О. купел, блок 33, вх. В, ет.52 14, представляващ апартамент със ЗП 63,10 кв. м. и мазе с площ 5,04 кв. м., партида 7217Н72365, се потвърждават се коефициентите, определени в Акта и съответстват на декларираните данни/ като вещото лице посочва, че на стр.21 от Акта коефициентът на овехтяване е правилно определен в размер на 0,850, на следващата страница във формулата е изписан като 0,852 (неточно), но в изчисленията е използван правилният коефициент 0,850 и резултатът като данъчна оценка е коректен.

Вещото лице доуочнява, че данъчната оценка за този имот за 2016 година възлиза на 35 492,50 лева и за S идеална част 17 746,25 лева, за 2017 година –

35245,50 лева , а за S идеална част -17 622,75 лева, за 2018 година -35 245,50 лева , за S идеална част 17 622,75 лева, за 2018 година-34 998,40 лева , а за S ид. част-17 499,20 лева, за 2019 година данъчната оценка е в размер на 33388,60 лева и за S ид част 16 694,30 лева, за 2020 година -33 151,20 лева и за S ид. част 16 575,60 лева . **На база преизчислените данъчни оценки и установената разлика за недвижимия имот ,находящ се на [улица] за j ид. част се променя данъчната основа и вещото лице е изчислило размера на ДНИ за 2016 година – за апартамент на [улица], № 84 -1/4 ид. част за 2016 година в размер на 61,62 лева, за 2017 година -61,29 лева, за 2018 година -60,96 лева, за 2019-52,04 лева и за 2020 година-51,75 лева, за апартамента на [улица],№ 84 Б – апартамент и гараж-1/2 ид. част за 2016 година ДНИ възлиза на 132,47 лева, за 2017 година -125,11 лева , за 2019 година- 124,43 лева, за 2019 година -119,25 лева и за 2020 година 118,59 лева, за апартамент в[жк], бл.33-1/2 идеална част ДНИ за 2016 година възлиза на 33,27, за 2017 година- 33,04 лева, за 2018 година-32,81 лева, за 2019 година -31,30 лева и за 2020 година -31.08 лева.**

Настоящият съдебен състав намира , че АУЗД за всички процесни години по отношение на ДНИ следва да бъде изменен съобразно заключението на вещото лице и да бъде определен ДНИ в размер, посочен от вещото лице. За 2016 година-227,36 лева , за 2017 година 219,44 лева, за 2018 година -218,20 лева, за 2019 година-202,59 лева и за 2020 година-201,42 лева, с оглед обстоятелството , че за всички процесни години , жалбоподателят не е заплатил ДНИ.

По отношение на ТБО за 2016, 2017, 2018,2019 и 2020 година.

Правната уредба на местните такси се намира в Глава трета- Местни такси на ЗМДТ, а в раздел първи е регламентирана таксата за битови отпадъци. На общините е предоставено правото да събират местни такси, подробно и изрично изброени, измежду които и такса за битови отпадъци- чл.6 от Закона. Легално определение на понятието „битови отпадъци” е дадено в разпоредбата на параграф 1,т.7 от ДР на ЗМДТ, според която „битови отпадъци” са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Законодателят е приравнил изрично към тях и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдых и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите.В чл.9 от Закона на местните данъци и такси е предоставено правото на Общинския съвет да приема Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, като от 01.01.2003 година събирането на местните такси е предоставено на съответната общинска администрация, като по този начин приходите от местни такси постъпват в бюджета на съответната община.Видът на местните такси е определен в чл.7 от Закона- прости и пропорционални.

В чл.62 от ЗМДТ е посочено, че таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.По този начин законодателят е диференцирал отделно три вида услуги- сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждането на отпадъците в депа или други съоръжения на битови отпадъци и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Размерът на таксата се определя по отделно за всяка една от предоставените услуги- събиране и сметоизвозване;обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.Съгласно чл.66 от Закона, таксата е в годишен размер за всяко населено място с Решение на Общинския съвет въз

основа на План-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други. Легално определение на "Съдове за битови отпадъци" е дадено в параграф 1, т.9 от ДР на Закона за местните данъци и такси, според която съдове за битови отпадъци са контейнери, кофи, кошчета на обществени места, в които се изхвърлят битови отпадъци, както и полиетиленови чувалчета за разделно събиране, събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им, за проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци, почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване, границите на районите и видът на предлаганите услуги почл.62/ посочени по горе/ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със Заповед на Кмета на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година, а за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Данъчно задължени лица за заплащане на такса битови отпадъци са лицата по чл.11/аргумент от изричното препращане на чл.64 от ЗМДТ- а това са според чл.11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, при учредено вещно право на ползване, данъчно задължен е ползвателят, а при концесия данъчно задължен е концесионерът. В чл.10 от ЗМДТ е посочено, че с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по [чл. 8, т. 1](#) от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон, В следващите алинеи на чл.10 от ЗМДТ са визирани изключенията за облагане с данък върху недвижимите имоти-не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии, поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост и земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен, както недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лева включително.

От своя страна, легално определение на понятието „жилищна сграда“ е дадено в параграф 1, т.29 от ДР на ЗУТ, според която "Жилищна сграда" е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ, а "Жилище" е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди.“

Настоящият съдебен състав намира, че тук е мястото да се направи разграничение между понятието „такса“ и „данък“. Таксите са вид публично държавно вземане, подобно на данъците и те се определят едностранно от държавата, но за разлика от данъците, при тях е налице насрещна престация под формата на услуга. За разлика от гражданскоправните вземания не винаги има еквивалентност между същността на таксата и стойността на услугата. При определянето на таксите, подобно на данъците, се използва властническият метод на правно регулиране.

Плащането им е скрепено с държавна принуда. Данъкът е парично невъзвръщаемо и едностранно установено плащане в полза на държавата, неизпълнението на което също е скрепено с държавна принуда, но за разлика от таксите, при данъците не е необходимо извършването на насрещна престация от страна на държавата, докато при таксата основно и същественото е, че държавата дължи на данъчно задълженото лице насрещна престация под формата на услуга. И данъкът, и таксата, са финансови плащания, методът на правно регулиране е властнически, но таксата има възмезден характер (плаща се за получаването на услуга).

В чл.67, ал.1 от ЗМДТ е посочено/ пак в редакцията, действаща към ревизираните периоди, че таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. В алинея втора на текста е посочено, че когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, като при определяне размера на таксата в зависимост количеството на битовите отпадъци се включват разходите по [чл. 66, ал. 1, т. 1, 2 и 3](#). Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет и се заплаща по ред, определен от общинския съвет.

Не се събира такса за-услугата по [чл. 62, т. 1](#) и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по [чл. 66, ал. 1, т. 2](#), за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината, услугата по [чл. 62, т. 1](#) и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по [чл. 66, ал. 1, т. 2](#), когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по [чл. 9](#), от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота, услугата по [чл. 62, т. 1](#), когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по [Закона за управление на отпадъците](#) за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по [чл. 9](#), това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

В чл.18 от Наредбата за определяне на местни такси и администриране цени на услуги, предоставяни от Столична община е посочено, че Такса за битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер с решение на Столичния общински съвет ежегодно въз основа на одобрена план-сметка, включваща необходимите разходи за всяка дейност поотделно. Когато до края на предходната година Столичният общински съвет не е определил размера на таксата за битови отпадъци за текущата година, таксата се събира на база действащия размер към 31 декември на предходната година. Таксата се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване - от ползвателя. При концесия таксата се заплаща от концесионера. Не се събира такса за битови отпадъци за имоти публична общинска собственост. Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, заплаща такса за битови отпадъци и за този имот или съответната част от него. За имот държавна или общинска собственост, таксата за битови отпадъци се заплаща от лицето, на което имотът е предоставен за управление. Не се събира такса за битови отпадъци за услугите предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се

извършва богослужерна дейност от законно регистрираните вероизповедания в страната. В чл.19 от Наредбата/ в редакцията, действаща към процесните периоди е посочено, че до 30 септември кметовете на райони изпращат в Дирекция "Икономика и търговска дейност" - Столична община предложения за границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване и въз основа на постъпилите предложения по ал. 1 в срок до 30 октомври на предходната година кметът на Столична община издава заповеди, определящи границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, вида на предлаганите услуги и честотата на сметоизвозване. Заповедите се обявяват публично чрез районните администрации и в Интернет сайта на Столична община. По аргумент от нормата на ал.5 -за имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите. В чл.20 от Наредбата е визирано, че Такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи, като таксата се администрира и събира от Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" - Столична община. По силата на чл.21 от Наредбата за новопридобити имоти такса за битови отпадъци се събира от началото на месеца, следващ придобиването на .Таксата по [чл. 62](#) се заплаща от лицата по [чл. 11](#) за имотите на територията на общината.

От доказателствата по делото, както и от заключението на вещото лице С. К., изготвило съдебно-техническата експертиза/ неоспорено от страните, което настоящият състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че Партида № 7202Н44893- апартамент № 5, ет. 2 , [улица], № 84А, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 68134.1937.544.1.5 с площ от 94,40 кв. метра, като имотът попада във втора зона въз основа на местоположението му и е отчетен коефициент на местоположение Км-74.9, Партида № 7202Н10040, апартамент № 1, етаж 1, [улица], 84Б с площ по документи за собственост 105,80 и съгласно приложения по делото на лист 51 Нотариален акт за собственост представлява апартамент се състои от две спални, дневна с кухненски бокс, сервизни помещения и балкон със застроена площ от 105,80 кв. метра с идентификатор от ККР68134.1937.896.2.1 и гараж с идентификатор от ККР 68134,1937.896.2101 с площ от 22.10 кв. метра, разположен в сутерена на сградата на етаж-1, като имотът попада във втора зона и въз основа на местоположението му е отчетен коефициент за местоположение -74.9, Партида №7217Н31697- апартамент № 14 на пети етаж в жилищна сграда, находящ се в [населено място] ,[жк], блок 33 /стар блок 33В/, вход В със застроена площ от 63.10. кв.метра, нанесен в ККР като самостоятелен обект с идентификатор 68134.433.316.4.61, РЗП 68.14 кв. метра, като имотът попада в четвърта зона, и въз основа на местоположението му е отчетен коефициент за местоположение 42.1. Вещото лице посочва още, че Столична община, Район В. и Район О. купел по отношение на установяване местоположението на имотите и определяне на техните коефициенти за местоположение са ползвали същата методика като определените коефициенти са съобразени с местоположението на имотите съобразно Приложение 2 по Протокол 44 от 1998 година на СОС и са получени идентични резултати.

От доказателствата по делото също е установено, че за имотите на жалбоподателя , находящи се в район В., също има издадени Заповед на Кмет на

Столична община – СОА15-РД-09-1295/29.10.2015 година, № СОА 16-РД-09-1337/31.10.2016 година , СОА-17-РД09-954/30.12.2017 година, СОА18-РД09-1202/30.10.2018 година и СОА1—1495/31.10.2019 година с партидни номера 7202Н44893 и 7202Н100040 попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, организирано от Столична община . За имотът, находящ се в район „О. купел“ също е установено, че съгласно издадена Заповед на Кмета на СО СОА15- РД09-1320/30.10.2015 година , СОА 16-РД-09-1334/31.0.2016 година , СОА-17- РД\$09-955/30.10.2017 година , СОА 18—РД-09-1207/30.10.2018 година и СОА19-1487/31.10.2019 година с партиден номер 7217Н72365 попада в границите на организирането сметосъбиране и сметоизвозване на територията на Столична община. От Заповед СО15-РД-09-1295 от 29.10.2015 г. (л.182 от класъора към делото) и последващите заповеди (до л.240 от класъора) се установява, че терените в к.л.565, по [улица], където попадат имотите по Партида N 7202Н44893 и Партида №7202Н100040 са включени в т.1.4 от заповедите и попадат в границата на територията на р-н В., в която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване през всичките процесни години.

От Заповед СО15-РД-09-1320 от 39.10.2015 г. (л.241 от класъора към делото) и последващите заповеди (до л.296 от класъора) се установява, че терените в ж.к.“О. купел 2, подробно описани с граници, в които попада имотът по Партида No 7217Н31697 са включени в т.1.4 от заповедта и попадат в границата на територията на р-н О. купел, в която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване през процесните години.

Установено е още, че по отношение на имотите, жалбоподателят не е подавал Декларации по чл.27,ал.2 от НОАМТЦУПСО/ за освобождаване от ТБО поради неползване на имота. Размерът на Таксата за битови отпадъци по чл.27,ал.1 от Наредбата за определяне на ДНИ на граждани за периода от 01.01.2016 година до 31.12.2016 година е определен с Решение на СОС № 62/17.12.2015 година-1.6 на хиляда върху данъчната оценка на имотите, от които 0.59 на хиляда – за сметосъбиране и сметоизвозване , 0.42 на хиляда за обезвреждане в депа и други съоръжения, 0.59 на хиляда за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Размерът на Таксата битови отпадъци за имоти на граждани за периода от 01.01.2017 година до 31.12.2017 година е определен с Решение на СОС № 816/22.12.2016 година- 1.6 на хиляда върху данъчната оценка на имотите, от които 0.59 на хиляда- за сметосъбиране и сметоизвозване, 0,37 на хиляда за обезвреждане в депа и други съоръжения, 0,64 на хиляда за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, размерът на Таксата за битови отпадъци за имоти на граждани за периоди 01.01.2018 година до 31.12.2018 година е определен с Решение на СОС №793/21.12.2017 година -1,6 на хиляда върху данъчна оценка на имотите, от които 0.57 на хиляда – за сметосъбиране и сметоизвозване, 0,38 на хиляда за обезвреждане в депа или други съоръжения, 0.65 на хиляда – за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, за 2019 година размерът на ТБО за имоти на граждани е определен с Решение на СОС № 857/20.12.2018 година -1.6 на хиляда върху данъчната оценка на имотите, от които -0.57 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване, 0.38 на хиляда за обезвреждане в депа или други съоръжения и 0.65 на хиляда за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, а размерът на Таксата за битови отпадъци за 2020 година е определен с Решение № 52/30.12.2019 година на СОС за имоти на граждани отново в размер на 1.6 на хиляда върху данъчната оценка на имотите, от които 0.57 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване, 0.38 на хиляда за обезвреждане в депа или други съоръжения и 0.65 на хиляда за поддържане чистотата на териториите за

обществено ползване.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя, че общината не е предоставяла услугите по чл.62 от ЗМДТ по отношение на имотите, тъй като от събраните доказателства/ в това число всички приложени по делото доказателства, от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза и от събраните в хода на административното производство доказателства е видно, че жилищна сграда – блок 33, находяща се в[жк], [улица]попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за района, няма данни за подадени декларации по чл.23 от Наредбата за периода от 2016 до 2020 година, имотът попада в сектор 4 съгласно Оперативен план за съответните години, като за 2016 година услугите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване са били извършени от фирма „ЗБМГ“, като за 2016 година на [улица],[жилищен адрес]- са били поставени 2 броя контейнери 1100 литра с кратност на извозване 7 пъти седмично, в периода от 2017 до 2020 година услугите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване са се извършвали от „Консорциум „С. ЮГ“Д. – за 2017 година на [улица],[жилищен адрес]вх Ги е имало 2 броя контейнери 1100 литра с кратност на извозване 7 пъти седмично, за 2018 година- 2 броя контейнери 1100 литра с кратност 7 пъти седмично, за 2018 година- отново два контейнера с 1100 литра с кратност на извозване 7 пъти седмично, за 2019 година 2 броя контейнери 1100 литра с кратност 7 пъти седмично и за 2020 година също 2 броя контейнери с обем 1100 литра и 7 пъти седмично, като [улица]включва в зимни и летни оперативни планове и са извършвани дейности по улично почистване, заложи в летни и зимни оперативни планове, а за имота, находяща се на ул. „А. П. № 84 А също е постъпило Становище от Район В., в което е посочено, че имотът попада в сектор 3, като до имота на [улица],бл.А, ет.2, ап.5 е бил разположен 1 брой съд за отпадъци с обем 1100 литра и с кратност на извозване 2 пъти седмично, а до имота на [улица], тяло А, ет.3,ап.1, който е в близост до имота на [улица],№82 там е бил разположен един брой контейнер с обем 1100 литра и с кратност на извозване 2 пъти седмично, като обслужването на услугите от дейностите по чистотата на територията на район В. е осъществявано по Договор за обществена поръчка, сключен между СО и „ЗМГБ“ АД за периода 2014-2017 година от 01.05.2017 година до 2020 година от „Консорциум С. ЮГ“ Д.. От доказателствата се установява механизмът за предоставяне на услугите по чл.62 от ЗМДТ по отношение на сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци и по отношение на поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като относно начина на реалното предоставяне на услугите по делото се съдържат писмени доказателства за документирано и доказано предоставяне на услугите по поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в [община]-град, същите са обобщени и одобрени от СО и от фирмата-оператор съгласно подписаните Договори за обществена поръчка за периода 2016-2020 година и въз основа на това са издадените фактури, придружени с Актове на извършените и подлежащите на заплащане видове натурални работи за периода 2016-2020 година, като в Първия раздел на тях са калкулирани и остойностени количествата извършени и неизвършени работи по сметосъбиране и сметоизвозване по видове съдове, както и транспортирането на битов отпадък от точки за събиране, а във втория раздел са дейностите по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, каквито са уличното почистване за процесните периоди, приложени са и Обобщените констативни протоколи за лятно почистване, реализирани чрез машинно и ръчно миене на тротоари, улични платна, алеи, спирки

на масов градски транспорт, пешеходни подлези, надлези и други, респективно на зимното почистване с машини и ръчно снегорчистване, олужване, обезпесъчаване и други, към които са приложени и Ежедневни констативни протоколи за съответните месеци за съответните години, в които е отразен секторът, в който е имотът, какви конкретни дейности са извършвани по двата вида услуги а накрая фактурите, издадени от фирмата- оператор.

Установено е ,че действително Столична община е предоставила услугите по чл.62 от ЗМДТ и в трите имота, собственост жалбоподателя/ за което по делото се съдържат писмени доказателства, които не са оспорени от жалбоподателя или от неговия процесуален представител. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя и на неговия процесуален представител, че услугите по обезвреждане в депа или съоръжения и за почистване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване не са извършени по отношение на имотите на жалбоподателя не са извършвани, защото услугите по обезвреждане на битови отпадъци в депа и/ или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретни недвижими имоти, собственост на физически или юридически лица, нито с генерирането на битов отпадък, а така също и с ползването на тези две предоставени услуги, тъй като отговорността за носенето на тези задължения е обща за всички собственици на недвижими имоти, притежавани на територията на Столична община и принципът е таксата да се заплаща и при неползването на конкретния имот, като е достатъчно да е доказано реалното и предоставяне, и затова законодателят е обособил извършването на всяка дейност от дейностите като самостоятелен вид услуги за предоставяне на общината, за която се дължи такса. Отново от доказателствата по делото в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно – техническата експертиза е видно, че всички услуги са извършени на територията,, където имотите на жалбоподателя попадат. Доказано е, че ТБО за процесните години не е заплащана от страна на жалбоподателя за притежаваните от него недвижими имоти/ ид. части от тях/.

Предвид обаче определянето на различна данъчна оценка на недвижимите имоти на жалбоподателя от страна на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, настоящият състав намира, че ТБО за всяка година следва да бъде определен по заключението на вещото лице, като за имот, находящ се на [улица], №84 вещото лице сочи, че данъчната оценка на имот за 2016 година възлиза на 131 459,181 лева за j ид. част 32 864,95 лева , за 2017 година 130 753,04 лева и за j ид. част 32 688.95 лева, за 2018 година данъчната оценка е в размер на 130 046,26 лева данъчна оценка за j ид. част възлиза на 32 511,57 лева,, за 2019 година данъчната оценка е в размер на 111 016,40 лева, а за j ид. част -27 754,10 лева и за 2020 година 110409,75 лева и за j идеална част- 27 602,44 лева.

За недвижим имот в [населено място], район В., [улица], тяло А, ет.1, ап.1, представляващ апартамент със ЗП 105,80 кв. м. и гараж № 1 със ЗП 22,10 кв. м., партида 7202Н100040 вещото лице е определило за 2016 година данъчна оценка за апартамента е в размер на 120 898,10 лева, за S идеална част-60 449,05 лева, за гараж данъчната оценка за 2016 година възлиза на 20 407,10 лева и за S ид. част -10 203,55 лева,, за 2017 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 114 171,60 лева, за S ид. част 57 085,80 лева, за гаража -19 281,90 лева и за S идеална част 10203,55 лева, за 2018 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 113 551,10 лева, за S ид. част 56 775,55 лева, за гаража -19 177,10 лева и за S идеална част 9588,55 лева , за 2019 година данъчната оценка на апартамента възлиза на 108 125,10 лева , за S идеална част – 54 062,55 лева, за гаража – 190172,30 лева и за S идеална част -9536,15 лева, за 2020 година данъчната

оценка на апартамента възлиза на 107 531 лева, за S ид. част 53 765,50 лева, за гаража 18967,60 лева, за S ид. част 9483,80 лева.

При недвижим имот в [населено място], район О. купел, блок 33, вх. В, ет.52 14, представляващ апартамент със ЗП 63,10 кв. м. и мазе с площ 5,04 кв. м., партида 7217Н72365, се потвърждават се коефициентите, определени в Акта и съответстват на декларираните данни/ като вещото лице посочва, че на стр.21 от Акта коефициентът на овехтяване е правилно определен в размер на 0,850, на следващата страница във формулата е изписан като 0,852 (неточно), но в изчисленията е използван правилният коефициент 0,850 и резултатът като данъчна оценка е коректен.

Вещото лице доуочнява, че данъчната оценка за този имот за 2016 година възлиза на 35 492,50 лева и за S идеална част 17 746,25 лева, за 2017 година – 35245,50 лева, а за S идеална част -17 622,75 лева, за 2018 година -35 245,50 лева, за S идеална част 17 622,75 лева, за 2018 година-34 998,40 лева, а за S ид. част-17 499,20 лева, за 2019 година данъчната оценка е в размер на 33388,60 лева и за S ид част 16 694,30 лева, за 2020 година -33 151,20 лева и за S ид. част 16 575,60 лева. На база преизчислените данъчни оценки и установената разлика за недвижимия имот ,находящ се на [улица] за j ид. част се променя данъчната основа и вещото лице посочва,че 2016 година ТБО изчислена върху данъчната оценка на имота на [улица]/4 ид. част възлиза на 52,58 лева при 1,6 промила, за 2017 година година -52,30 лева, за 2018 година-20,02 лева, за 2019 година 44,41 лева, за 2020 година -44,06 лева, за мот находящ се в [населено място] ,бел.“ А. П. № 84Б- апартамент и гараж1/2 идеална част ТБО е в размер на 113,04 лева за 2016 година, за 2017 година 106,76 лева, за 2018 година- 106,18 лева, за 2019 година 101,76 лева и за 2020 година 101,20 лева, за апартамент ,находящ се в[жк]убл.33,1/2 ид. част ТБО за 2016 година възлиза на 28,39 лева, за 2017 година 28,20 лева, за 2018 година 28 лева, за 2019 година 26,71 лева и за 2020 година – 26.52 лева. Съдът намира, че АУЗД следва да бъде изменен съобразно посочените нови стойности на ТБО за процесните периоди по заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, ката разликата между установените с АУЗД периоди и посочените стойности от страна на вещото лице за ДНИ за периода 2016-2020 година е 6,46 лева и ТБО-5,51 лева. На тази плоскост за 2016 година следва да бъде определена ТБО за трите имота на жалбоподателя/ по съответните ид.части/ за 2016 година в размер на 194,01 лева, за 2017 година -187,26 лева, за 2018 година -186,20 лева, за 2019 година 172,88 лева и за 2020 година 171,88 лева, като общото задължение за ТБО за периода 2016 година -2020 година на жалбоподателя следва да бъде определена на 912,23 лева, а за ДНИ в размер на 1069,01 лева или общо задължение за ДНИ и ТБО за период- 2016-2020 година възлиза на 1981,24 лева и предвид това, че задълженията не са платени, то върху тях следва да се начисли лихва в размер, посочен от вещото лице – 559,65 лева/ или общо определеното задължение възлиза на 2540,89 лева.

По отношение на установените задължения за Данък превозни средства.

Правната регламентация на Данък върху превозните средства се съдържа в чл.52 от ЗМДТ, според която с данък върху превозните средства се облагат, превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, корабите, вписани в регистрите на българските пристанища,въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства. По силата на чл.53 от ЗМДТ данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства, а размерът на данъка се определя от

служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице, като данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или ежемесечно - на електронен носител. Алинея 1 не се прилага, когато, пътното превозно средство е придобито по наследство, пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице, собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.. Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по [чл. 32](#), като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението. *изм. ДВ. бр. [110](#) от 21 Декември 2007г.*

Съгласно чл. 55 от ЗМДТ. (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 01.01.2004 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г., изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) за леки автомобили Общинският съвет определя размера на данъка с Наредбата по [чл. 1, ал. 2](#) съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва: до 37 kW включително - от 0,34 до 1,02 лв. за 1 kW, над 37 kW до 55 kW включително - от 0,40 до 1,20 лв. за 1 kW, над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW, над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW, над 110 kW - от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW. В зависимост от годината на производство данъкът се умножава със коефициент в зависимост от годината на производство: над 14 години - 1, над 5 до 14 години включително - 1,5, до 5 години включително - 2,8. От друга страна в НАРЕДБАта за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет в чийто чл.41 е доуточнено, че за леките автомобили размерът на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство и в зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси. В чл.38 от Наредбата на СОС е доуточнено, че с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България; 17-РД§92, корабите, вписани в регистрите на българските пристанища, въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства. По аргумент от чл.39 от Наредбата данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства. В **чл. 40 от Наредбата** (Нова - Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г.) е визирано, че размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи и се съобщава на данъчно задълженото лице. Данните по ал. 1 се предоставят от

Министерството на финансите на Столична община- ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на Столична общината за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или ежемесечно - на електронен носител. Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по [чл. 32 от ЗМДТ](#). Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство. Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчна декларация по ал. 5 или с подаване на нова данъчна декларация. Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган. Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици, а когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация. Когато няма налична информация в общината за платения данък по [чл. 44 от ЗМДТ](#), собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по [чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност](#) - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност. Д. е длъжим, когато регистрацията за движение на превозното средство е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от **Закона за движението по пътищата (ЗДВП)** или поради това, че табелите с регистрационен номер, не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591. **За придобитите или регистрирани за движение през текущата година** превозни средства, Д. се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно от тази за регистрацията им за движение в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително за месеца на придобиването им, респ. на регистрацията им за движение. Важно е да се отбележи, че докато дадено МПС е временно спряно от движение за него **се дължи** съответния местен данък, както за кола в движение. Местният данък за МПС се определя от общината, където е регистрирано превозното средство и варира спрямо мощност на автомобила, възраст и др. При промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ този на промяната – чл. 60, ал. 9 от ЗМДТ.

От доказателствата по делото у установено, че на дата 23.06.2016 година жалбоподателят е придобил МПС – лек автомобил, марка „ БМВ 330ХД“ с рег. [рег.номер на МПС] , като на 28.03.2017 година регистрацията в КАТ е прекратена на основание чл.143,ал.11 от ЗДВП- наложена ПАМ №952/13.03.2017 година, на 21.11.2017 година е налице промяна на регистрацията – възстановяване след прекратена регистрация и промяна на номер, като МПС на жалбоподателя е с нов регистрационен номер- СВ 6763КХ, на 19.03.2018 година е настъпила служебна промяна на регистрацията на МПС- спиране от движение и на 20.01.2020 година е прекратена регистрацията на МПС поради разкомплектоване на МПС.

В хода на административното производство на 15.04.2021 година първата партида на МПС 7202Т11372 е закрыта с облагане до 31.03.2017 година и с Протокол № 75/15.04.2021 година са преизчислени и коригирани задълженията за периода от 01.01.2017 година до 31.03.2017 година, а за периода от 01.11.2017 година до 31.12.2020 година задълженията за Данък върху превозните средства е определена въз основа на постъпилите автоматизирани данни от КАТ по Партида 7202Т131444 с облагане от 01.11.2017 година .

От доказателствата по делото също е установено, че дължимият Данък върху превозните средства за процесните години не е заплатен от жалбоподателя. Настоящият състав намира, че законосъобразно административният орган е определил дължимия данък върху превозното средство за 2016 година, 2017 и 2018 година, като за един киловат е определена цена от 1,54 лева и в зависимост от годината на производство, данъкът е умножен с коефициент 1,5 за година от 5 до 14 от годината на производство. В случая от представените доказателства от страна на СДВР е видно, че датата на първата регистрация на автомобила е 22.03.2006 година / а когато няма дата на производство по силата на чл.38,ал.(10) от Наредбата за определяна местни данъци на СОС (Нова - Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г.) когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация, като за 2016 година- 11 година от датата на производство / в случая датата на първата регистрация данъкът за 12 месеца по Партида 7202Т11372 се определя като максималната мощност на МПС в киловати/ в случая 170 се умножи по 1,54 и по 1,5 и възлиза на 392,70 лева за цялата година, като предвид това, че МПС е придобито от жалбоподателя през месец юни 2016 година до 31.12.2016 година дължимият данък за 7 месеца е в размер на 229,08 лева. За 2017 година дължимият данък върху превозните средства-12 година от датата на производство, данъкът за 12 месеца по Партидата-7202Т11372 е изчислен по формулата, посочена по- горе и възлиза отново на 392,70 лева, като за периода от 01.01.2017 година до 31.03.2017 година данъкът за три месеца е в размер на 98,18 лева. След извършване на новата регистрация и откриване на нова Партида на МПС на жалбоподателя- 7202Т131444 дължимият данък за периода от 01.01.2017 година до 31.12.2017 година възлиза на 65,45 лева / или общо подлежащото на установяване задължение за 2017 година е в размер на 163,63 лева. За 2018 година- 13 година от датата на производство данъкът за 12 месеца по Партида 722Т131444 отново се определя по горесцитираната формула и възлиза на 392,70 лева. Обстоятелството, че автомобилът е спрял от движение на дата 19.03.2018 година не води до извод, че данъкът не е дължим, а напротив той се дължи, защото единствената хипотеза на недължимост на данъка е в случаите на прекратена регистрация/ независимо от причините за прекратяването и , но не и в хипотезата на спирана от движение на МПС.

За 2019 година вече Данъкът върху превозните средства се състои от два компонента имуществен и екологичен и се определя по формулата $ГПДС = ИМк \times Ек$, където ГПДС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки автомобили, ИМк е имуществен компонент, който се определя по реда на ал.1,а Ек-екологичен компонент. ИМк е се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя , коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила. 2019 година е 14-та година от производството на автомобила, определеният коригиращ коефициент на основание чл.55,ал.1,т.1 от ЗМДТ е определен в размер на 1,3 и на основание чл.41,ал.1 от Наредбата за определяне размера на местни данъци на СОС и Решение № 859 оп Протокол

№67/20.12.2018 година на СОС в сила от 01.01.2019 година за автомобили с мощност 170 киловата е определена цена за 1 киловат-1,60 лева – минималната ставка по чл.55,ал.2, 1 от ЗМДТ и възлиза на 272, а екологичният компонент за леки автомобили с екологична категория Евро 4 е определен в размер 0.80 и данъкът за 2019 година, определен по формулата $272 \times 1.3 \times 0.80$ възлиза на 282,88 лева. За 2020 година – 15 година от производството на автомобила, определеният коригиращ коефициент на основание чл.55,ал.1,т.1 от ЗМДТ възлиза на 1.3, за един киловат коефициент -1.84, а екологичният компонент за лек автомобил с екологична категория е определен на 1.00 и законосъобразно е определен дължимият данък в размер на 406,64 лева. Предвид обстоятелството, че автомобилът е с прекратена регистрация от 20.01.2020 година поради разкомплектоване, данъкът е дължим за един месец- за месец януари 2020 година и възлиза на 33,89 лева. Предвид обстоятелството, че данъкът върху превозните средства не е платен през процесните периоди, законосъобразно е определена лихва, чийто общ размер възлиза на 363,15 лева/ обща размер на задължението Данък върху превозните средства за порзесните години – 1102,18 + 363,15 лева лихва или общо 1465,33 лева. АУЗД в тази част е законосъобразен, което предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е частично основателна и в негова полза следва да се присъдят разноски, съобразно с уважената част от жалбата по аргумент от нормата на чл.161,ал.1 от ДОПК. На жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Жалбоподателят е представяван от адвокат К., но в представеното Пълномощно липсва договорено, респективно на това заплатено адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят е заплатил държавна такса в размер на 10 лева и депозит за вещи лица в размер на 500 лева или общо направените от него разноски са в размер на 510 лева. Съобразно с уважената част от жалбата на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1,53 лева. В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на минималните адвокатски възнаграждения. Съгласно чл.8,ал.1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2, като по аргумент от тази норма за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са при интерес от 1000 до 10 000 лв. - 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лева. На тази плоскост, полагащото се възнаграждение за юрисконсулт възлиза на 701,84 лева. Съобразно с отхвърлената част от жалбата на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 699,72 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.173 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Акт за установяване на задължение по декларация по

чл.107,ал.3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-12-12/12.05.2021 година, потвърден с Решение № СФД21-РД-28-204/28.07.2021 година на Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община, в частта , в която са определени задължения за внасяне по ЗМДТ- Данък върху недвижимите имоти за периода от 2016-2020 година в размер на 1075,50 лева и лихва в размер на 300,29 лева и ТБО-917,77 лева, и лихва в размер на 259,46 лева, като установеното задължение за ДНИ за 2016 година в размер на 229,30 лева определя на 227,36 лева, за 2017 година установеното задължение за ДНИ в размер на 221,38 лева определя на 219,44 лева, за 2018 година – установеното задължение в размер на 220,12 лева определя в размер на 218,20 лева, за 2019 година- установено задължение в размер на 204,23 лева определя на 202,59 лева и за 2020 година установеното задължение в размер на 200.47 определя на 201,42 лева / общо установеното задължение за ДНИ в размер на 1075,50 лева определя на 1069,01 лева, установеното задължение за ТБО за 2016 година в размер на 195,65 лева определя на ТБО за трите имота на жалбоподателя/ по съответните ид.части/ за 2016 година в размер на 194,01 лева, за 2017 година установеното задължение в размер на 188,92 определя на 187,26 лева, за 2018 година установеното задължение за ТБО в размер на 187,84 лева определя на -186,20 лева, за 2019 година установеното задължение в размер на 173,65 лева определя на 172,88 лева и за 2020 година установеното задължение в размер на 171,06 лева определя на 171,88 лева, като общото задължение за ТБО за периода 2016,2017,2018,2019 и 2020 година в размер на 917,77 лева определя на 912,23 лева и установеното с АУЗД задължение за лихва за ДНИ и ТБО за 2016,2017,2018,2019 и 2020 година в размер на 559,75 лева определя на 559,65 лева/ общ размер на определеното задължение за ДНИ и ТБО за 2016,2017,2018,2019 и 2020 година е в размер на 2540,89 лева.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА М. Б. Б. ОТ ГР. С. СРЕЩУ Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107,ал.3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-12-12/12.05.2021 година, потвърден с Решение № СФД21-РД-28-204/28.07.2021 година на Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при Столична община, в частта, в която са установени задължения за Данък върху превозните средства за 2016,2017,2018,2019 година и 2020 година в общ размер на 1102,18 лева и лихва в размер на 363,15 лева/ общ размер на задължението -1465,33 лева/.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ” ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ“ ПРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА ДА ЗАПЛАТИ НА М. Б. Б. ОТ ГР.С. СУМАТА ОТ 1,53 ЛЕВА РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО СЪОБРАЗНО С УВАЖЕНАТА ЧАСТ ОТ ЖАЛБАТА, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ” ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ“ ПРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

ОСЪЖДА М. Б. Б. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ“ ПРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА СУМАТА ОТ 699,72 ЛЕВА – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ СЪОБРАЗНО С ОТХВЪРЛЕНАТА ЧАСТ ОТ ЖАЛБАТА.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

